

[Justitsministeren]

Undersøgelsen har resulteret i, at der er udstedt regler om betaling af leje for anvendelse af statens lokaler til privat bibeskæftigelse.

Endvidere har Rigsrevisionen og statsrevisorerne opfordret Justitsministeriet til at overveje at fastsætte regler om registrering af den tid, der af dommere og andet personale ved domstolene anvendes til privat bibeskæftigelse, og i øvrigt at tilkendegive, at personalets medvirken i voldgiftssager m.v. så vidt muligt bør foregå uden for den almindelige arbejdstid (kontortid).

Herudover har Rigsrevisionen ikke i undersøgelsen fundet anledning til bemærkninger. Vedrørende spørgsmålet om inhabilitet har Rigsrevisionen udtalt, at dommers deltagelse i behandlingen af voldgiftssager antagelig kun i sjældne tilfælde kan give anledning til habilitetskonflikter. Rigsrevisionen har i denne forbindelse henvist til en udtalelse fra Højesterets præsident, hvorefter sådanne situationer kan klares ved, at dommeren i det aktuelle tidsrum bytter arbejde med en kollega fra en anden afdeling.

Justitsministeriet vil senere komme med bemærkninger til statsrevisorernes beretning, men jeg vil allerede nu gerne slå fast, at jeg ikke har noget som helst grundlag for at antage, at der i relation til dommers bibeskæftigelse som voldgiftsdommere er nogen risiko for korrupsion.

Spm. nr. S 805

Til *kulturministeren* (31/7 91) af:

Helge Sander (V):

»Hvad er ministerens vurdering af mulighederne for øget udlån af ikkeudstillede kunstværker fra Statens Museum for Kunst til private og offentlige institutioner over hele landet, således at langt flere får glæde af de kulturværdier, som nu står hengemt i magasiner?«

Begrundelse

Det forekommer spørgeren, at de offentlige kunstmuseer, specielt Statens Museum for Kunst, rummer væsentlige værdifulde kunstsamlinger, der i dag i for ringe omfang er tilgængelige for offentligheden. Det skyldes, dels at dele af disse samlinger normalt opbevares i magasiner og kun sjældent udstilles, dels at man fra museumsledelsens side i for ringe grad

er indstillet på at udlåne kunstværker fra magasinerne til private og offentlige institutioner.

Statslige og kommunale institutioner, herunder også skoler og sygehuse, ville være de mest oplagte placeringsmuligheder. Men det erkendes, at der kan være problemer med hensyn til transport og forsikring f.eks. over for beskadigelse og tyveri. Disse problemer må det dog være muligt at løse.

Svar (7/8 91):

Kulturministeren (Grethe Rostbøll):

Det skal indledningsvis bemærkes, at samlingerne på Statens Museum for Kunst ud fra en museumsfaglig betragtning udgør en helhed. At værker for en kortere eller længere periode er sat på magasin, betyder ikke, at de er glemt eller gemt af vejen. De bruges og udgør en lige så vigtig (nogle naturligvis mere end andre) kunstnerisk og kunsthistorisk dokumentation som de værker, der kan udstilles permanent. De bruges og tilgængeliggøres for publikum i udstillinger eller i samlingens studier, hvor enhver kan få fremtaget det eller de værker, man ønsker at se. Det indgår desuden i museets fremtidsplaner at skabe et centralt studiemagasin, hvor publikum og forskere med uhindret adgang kan se hovedparten af de opmagasinerede værker, dog i en tæt ophængning.

Den deponering af kunstværker uden for museet, som loven åbner mulighed for, finder for så vidt angår centraladministrationens kontorer m.v. sted efter særlige retningslinjer, som i 1983 blev godkendt af ministeriet, jf. svar på spørgsmål nr. S 807. I forbindelse med revisionen af museumsloven i 1984 blev det oplyst, at omfanget af deponeringerne var blevet indskrænket i forhold til tidligere, dels af sikkerheds-, dels af kapacitetsmæssige grunde.

Det er min opfattelse, at museets samlinger – herunder de på et givet tidspunkt ikkeudstillede værker – som udgangspunkt bedst bevares og formidles i museets egne lokaler, hvor man råder over de nødvendige faglige kvalifikationer og teknisk udstyr.

Dette skal naturligvis ikke udelukke fortsatte deponeringsordninger, men jeg finder, at der i denne forbindelse må lægges meget vægt på de konserverings-, sikkerheds- og kapacitetsmæssige forhold, som der peges på fra museumsfaglig side. Jeg må derfor umiddelbart nære be-